

CON HƠN CHA, NHÀ CÓ PHÚC

Ông Jean Jaurès sinh năm 1859 tại Castres (Trung Pháp).

Trước khi bước vào chính trường, ông là giáo sư triết tại trường trung học ở Toulouse. Sau đó ông gia nhập đảng xã hội và ra ứng cử nghị sĩ quốc hội vào năm 1902. Ông đi từ thành công này đến thành công khác. Cùng lúc, ông trở thành nghị sĩ xã hội quá-khích, vô-thần, bài-giáo-sĩ. Ông bị ám sát vào năm 1914.

Ông có ái nữ tên Germaine. Với thâm ý tẩy xóa, tiêu diệt mọi mầm mống, tâm tình tôn giáo nơi con gái cưng, ông chọn cho con một cô giáo, xuất thân từ trường cao đẳng sư phạm và có óc bài-giáo-sĩ. Ông chắc chắn con ông sẽ trở thành kẻ vô thần, giống y như ông!

Vào buổi chiều đẹp nhất trong cuộc đời làm nghị sĩ, vì đã thành công rực rỡ với bài diễn thuyết nơi quốc hội, ông Jean Jaurès hân hoan mang chiến thắng trở về phòng làm việc.

Ông tự nhủ:

- Thật là ngày đáng ghi nhớ. Mình đã nói thông suốt trong vòng ba tiếng đồng hồ! Khi nói đến vấn đề tẩy trừ Kitô Giáo khỏi nước Pháp, mình có cảm tưởng các hòn đá muốn dựng đứng lên chống lại mình .. Nhưng không sao, mình lỡ nói hết-trơn hết-trọi rồi! Con gái mình năm nay tròn 20 tuổi và là một thanh nữ trưởng thành. Hỡi mấy ông Công Giáo ơi, tôi dám thách các ông rằng, đổ ông nào cho con mình nền giáo dục gương mẫu giống như tôi cho con gái tôi không?

Vừa lúc đó, có tiếng gõ nhẹ cửa. Cô gái cưng Germaine dịu dàng xuất hiện. Cô nhẹ nhàng lấy chiếc ghế rồi ngoan ngoãn đến ngồi cạnh thân phụ. Cô âu yếm thưa:

- Con sung sướng vì gặp lúc Ba ngồi một mình, không có khách.

Ông Jaurès âu yếm hỏi lại:

- Sao vậy con?

Germaine vào đề ngay:

- Con vào gặp Ba để trình Ba biết con quyết định chọn ý-trung-nhân rồi.

Ông Jaurès mỉm cười sung sướng:

- Con có thể nói cho Ba biết tên ý-trung-nhân yêu dấu của con được không. Hẳn chàng phải hoàn hảo lắm, khiến con chọn chàng trong số nhiều người để ý yêu con.

Germaine lảng-lặng rời ghế đứng lên, đến trước mặt thân phụ, quỳ gối và nghiêng đầu nói thật rõ ràng từng tiếng:

- Con muốn tận hiến đời con cho THIÊN CHÚA trong cuộc sống tu dòng.

Thật ngỡ ngàng. Đúng là cú sét nổ tung trên đầu ông nghị sĩ xã hội vô thần và bài-giáo-sĩ. Im lặng như tờ. Germaine ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn thân phụ. Mặt mũi ông Jaurès tái xanh, không còn một giọt máu. Quá sợ hãi, cô định chạy tìm người cấp cứu. Nhưng ông Jean Jaurès ra hiệu cho con gái cứng cứ ở lại trong phòng. Bằng giọng run run, ông hỏi:

- Từ bao lâu rồi, con có ý định này?

- Thưa Ba, từ 3 năm nay.

- Ai nhét vào đầu con tư tưởng ấy?

Germaine chậm rãi trình bày:

- Thưa Ba, không ai hết. Chính con tự khám phá ra. Cách đây 4 năm, vào một ngày trời thật đẹp, con và cô giáo dạo chơi ngoài đồng. Trên đường đi, chúng con trông thấy một Thánh Giá bị bẻ gãy và tượng Đức Chúa GIÊSU bị đập vỡ. Các mảnh vụn nằm tung toé trên cỏ. Con liền cúi nhặt tất cả các mảnh vụn này và thích thú ghép lại thành hình Đức Chúa GIÊSU. Trong khi con đang sung sướng chiêm ngưỡng công trình của mình thì, cô giáo dùng chân đá tung tượng Đức Chúa GIÊSU. Các mảnh vụn lại bắn toé tứ tung. Con vô cùng ngạc nhiên và đau đớn trước cử chỉ "tàn-bạo" của cô giáo. Nhưng cũng chính từ giây phút đó, con cảm thấy lớn mạnh trong tâm hồn con, rất nhiều tư tưởng và tâm tình tôn giáo, mà chưa bao giờ Ba và cô giáo gieo vào hồn con. Và giờ đây, con ước muốn thuộc trọn về Đức Chúa GIÊSU KITÔ!

Nói xong, Germaine cúi đầu im lặng một lúc. Rồi cô âu yếm cầm tay thân phụ và hôn. Ông Jean Jaurès kinh ngạc, cứng đờ, không còn phải biết phản ứng ra sao. Quyết định của con gái vượt quá tầm nhìn của ông, một nhà chính trị xã hội vô thần. Ông chỉ còn biết ra hiệu cho cô con gái cứng, vừa thoát vòng tay ông, ra khỏi phòng.

Germaine nhẹ nhàng đứng lên, rời bỏ thân phụ, để thuộc trọn về Đức Chúa GIÊSU KITÔ mãi mãi.

(Albert Pfleger, "Fioretti de la Vierge Marie", Membre Editeur, 1992, trang 49-50).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt